

Het gaat goed met de Ooievaar

Verdubbeling sinds 2010

Het gaat goed met de Ooievaar in ons land. Nooit eerder werden tijdens de wintertelling zoveel Ooievaars geteld als de afgelopen winter. Met de door de Stichting Ooievaars Research & Knowhow (Stork) 996 geregistreerde vogels bleek dat vrijwel een verdubbeling sinds 2010. Opzienbarend, gezien het feit dat deze mooie vogel door het gebruik van pesticiden in ons land in de jaren zestig van de vorige eeuw bijna was uitgestorven. Ook onze regio mag zich verheugen in steeds meer Ooievaars.

OIEVAARS Foto: Freek Kamst

Het is 9 november en rustig zonnig herfstweer. Een perfecte dag om op de nieuwe e-fiets de polders in de trekken. Vanaf de Oude Notweg sla ik - na door het viaduct onder de A9 te zijn doorgereiden - linksaf een naamloos pad in dat noordwaarts slingerend door een stukje bosaanplant voert. Nog vorige week stuitte ik hier op een zwerm Kramsvogels. Na een honderdtal meter gaat het hobbelige pad - met nu de A9 pal

aan links bovenlangs - over in de Groeneweg. Rechts opent zich weidegrond, waar ik al meer dan eens een Ooievaar heb gezien, soms in het gras, tussen de Blauwe Reigers, soms ook zo maar op een lichtmast langs de snelweg. Bij een meertje met wat Meerkoeten, Wilde Eenden en een enkele Krakeend draait het pad naar rechts. Bijna altijd laten de Buizerds zich hier zien, die verderop in het stukje bos bij de Spaarndammer-

dijk hebben genesteld. Sinds enige tijd houdt zich hier in de nabijheid ook een solitaire Grote Zilverreiger op. Dit deel van de Groeneweg eindigt in een T-kruising met een smalle geasfalteerde weg, die - enigszins verwarrend - ook Groeneweg heet. Ik ga linksaf. Daar verderop rechts in het weiland is een boer (neem ik aan) in een trekker met aanhang bezig een smalle sloot uit te baggeren. De prut wordt direct achter het voertuig gedeponerd. Een veelheid aan vogels stort zich daar op: de Kok- en Zilvermeeuwen, die je daar mag verwachten, maar ook een zestal Ooievaars! Bijzonder. Ik vraag me intussen wel af wat er nog aan leven in de sloot achterblijft bij deze grove methode. De Grote Zilverreiger houdt zich, op veilige afstand, afzijdig. Op nu naar de nieuwe vogelhut bij de Westhoffplas.

De nieuwe vogelkijkhut torent iets boven het riet uit. Het is een fraai gebouwtje. Maar net als bij mijn vorige bezoeken is het er nog steeds zeer rustig, althans binnen het schootsveld van de hut; verderop in het westelijke segment van de plas, houden zich - op de oevers en in het water - redelijk wat vogels op: Kokmeeuwen, Knobbelzwanen, Bergenden. Geduld dus tot de vogels aan

de aanwezigheid van de hut gewend zijn(?). Er moet in ieder geval iets worden bedacht, een scherm of zo, een camouflagenet, om verstoring door naderende bezoekers te voorkomen. Na een half uurtje wachten passeert er eindelijk een wat argwanend ogende Bergend voor de hut. Een paartje Roodborsttapuiten komt naast de hut even in het zonnetje zitten.

Via de Ringweg en de Inlaagpolder fiets ik terug huiswaarts. Wanneer ik voorbij de laatste boerderij aan de Inlaagpolder de helling naar de Spaarndammerdijk wil oprijden, wordt mijn blik naar rechts getrokken en ik kan het nauwelijks geloven: daar in het weiland aan mijn rechterhand staat in alle rust een groep Ooievaars, tenminste vijftien in getal. Ik parkeer mijn fiets in de berm en terwijl ik me behoedzaam met mijn camera naar het hek voor de weide begeef zie ik één voor één nog enkele Ooievaars tussen de groep landen. Met twintig in totaal houdt hun aantal wel op, maar een groep van deze grootte heb ik in Kennemerland in het najaar nog niet eerder gezien.

■ *Freek Kamst*

Gratis vogelliteratuur

Wie is er geïnteresseerd om de volgende vogeltijdschriften en rapporten in zijn/haar collectie op te nemen: *Limosa* (1957-1971 en 1982-2006), *Graspijper*, vogels in Noord-Holland (1989-2000), SOVON broedvogelrapport 1992-2006 en SOVON rapporten watervogels (1993-2016)? Zo ja, neem dan contact op met Eef van Huijssteeden (huijs20@hetnet.nl, 0625519438).